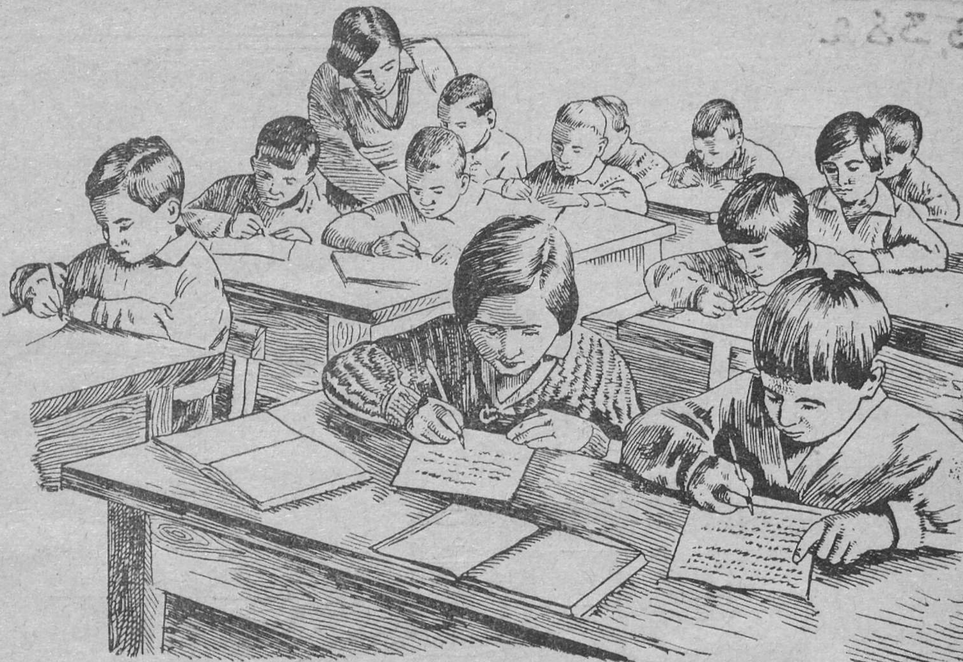
Κ. Χ. ΚΑΝΟΝΙΔΙΣ

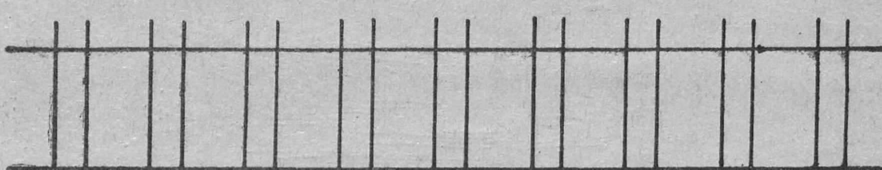
ΑΛΦΑΒΙΤΑΡΙΟ

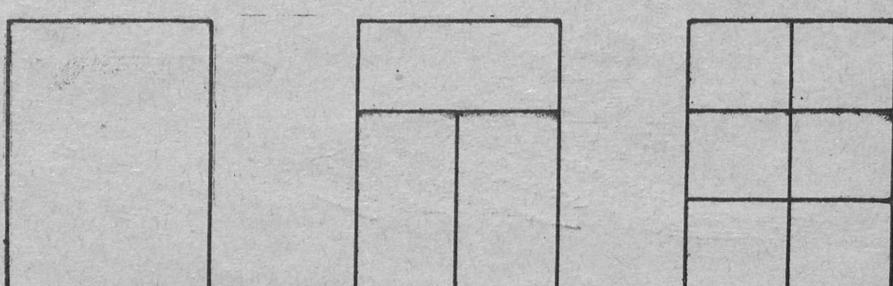

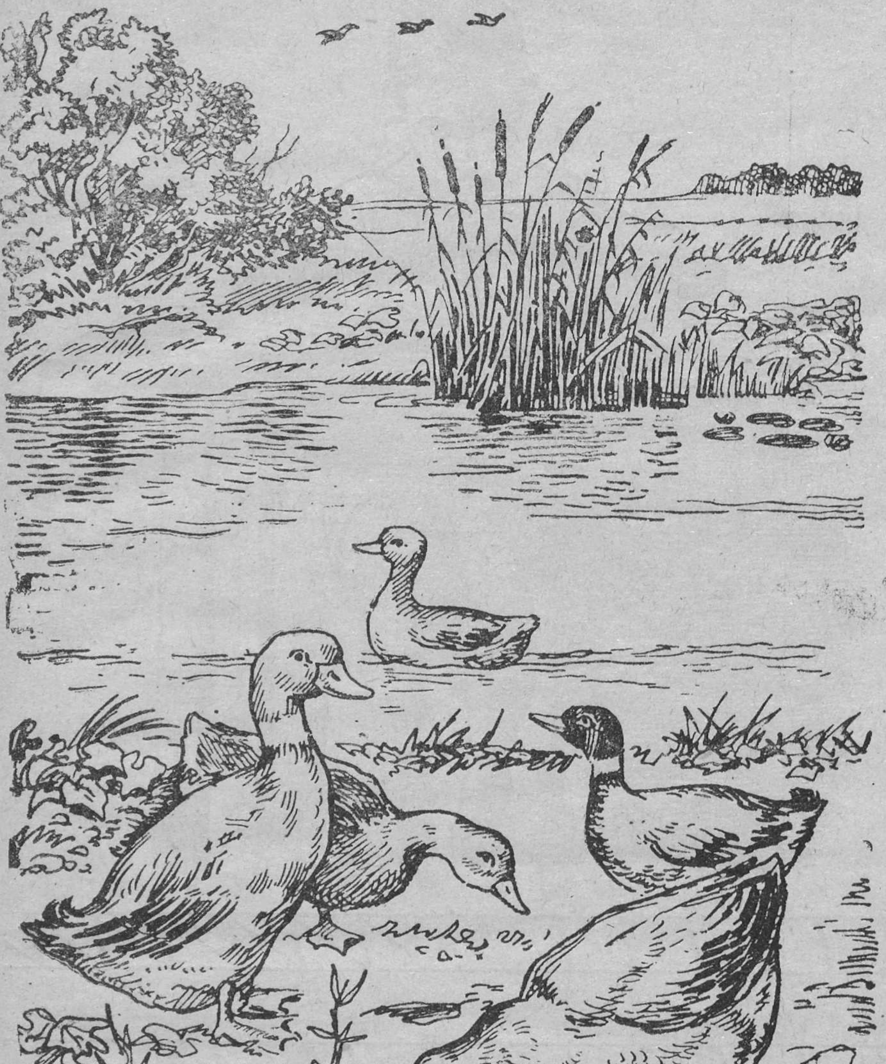
ΕΚΔΟΤΙΚΟ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»
ΚΡΙΜΣΚΑΓΙΑ
1936

ПРАВДА

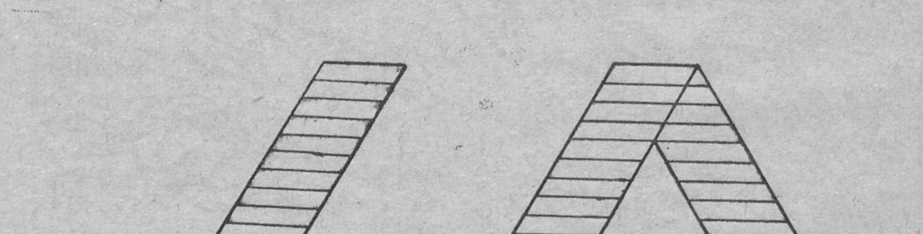

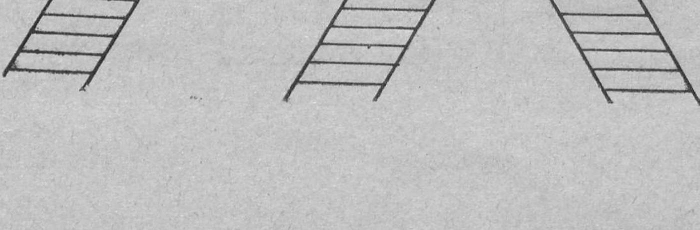

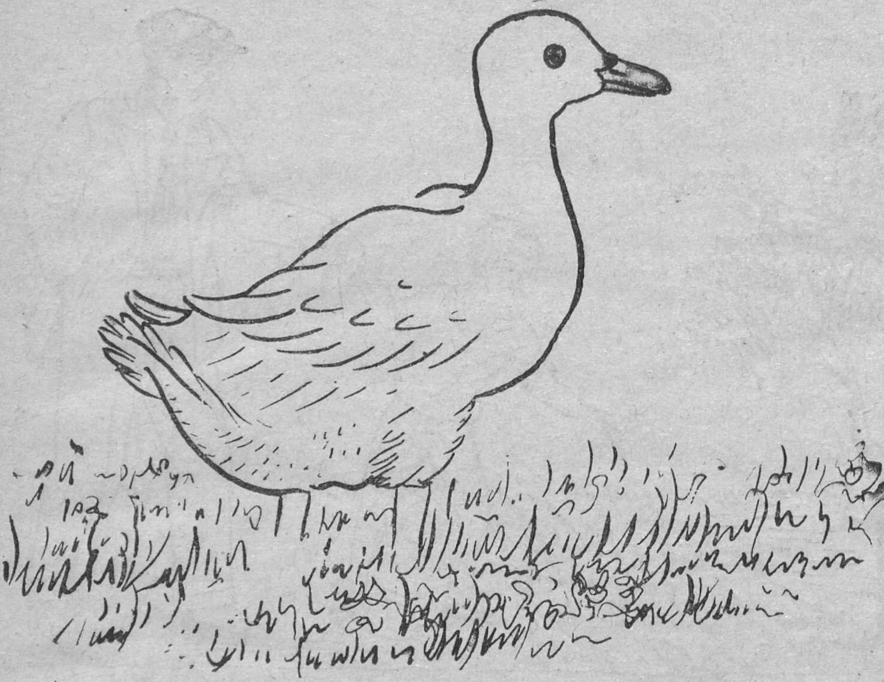

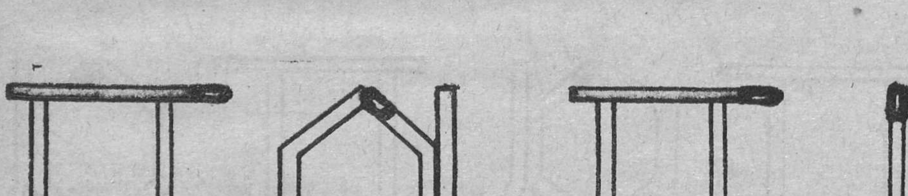

παπί

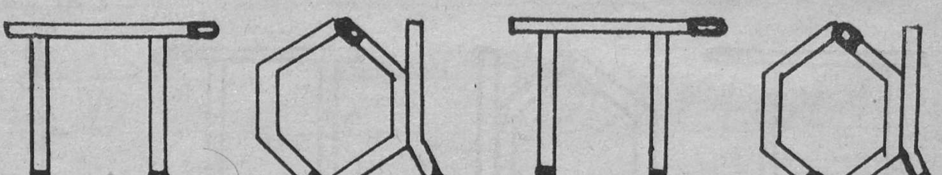

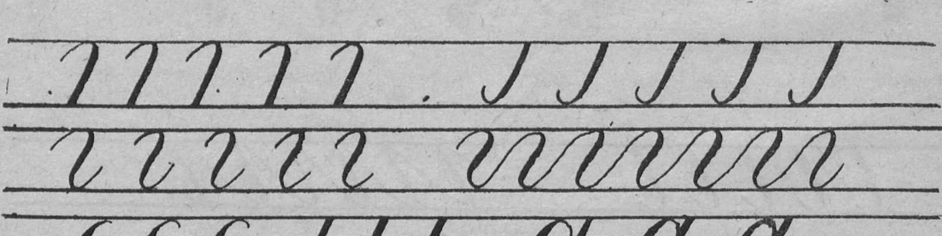

πα | πα

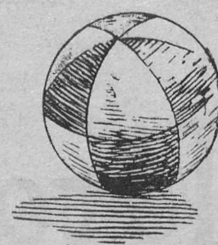
παπί, πάπα

πα | πι

τόπι

το | πι

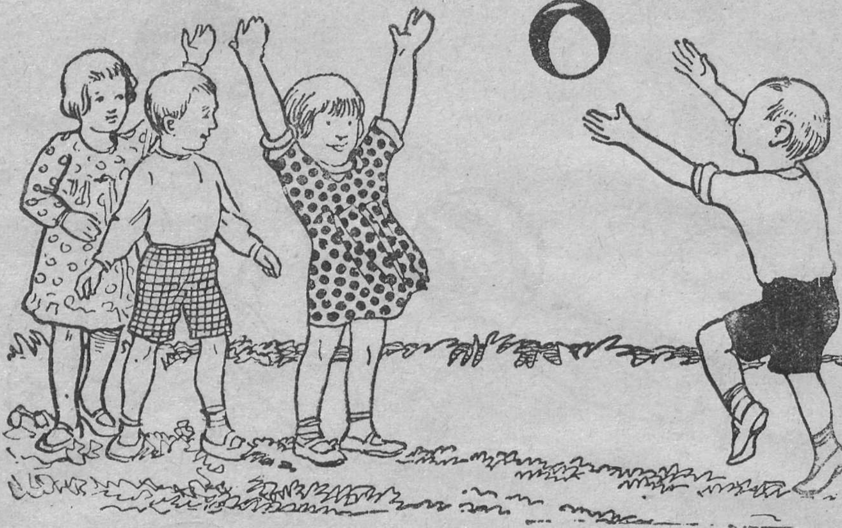
τ | ο | π | ι

το τοπι

πάπα το τοπι

ι ι ι τ τ τ

το-π-ι τ-ο-π-ι τοπι

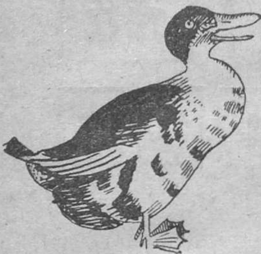
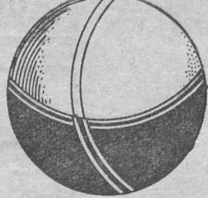
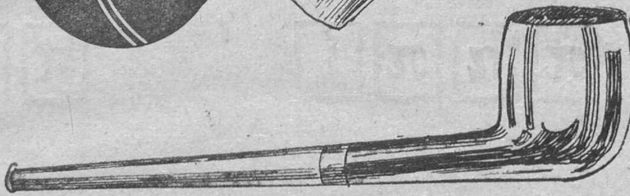
Τοτο

Τότο, το τόπι

Το τόπι, Τοτο

Τότο τόπι τ

Τ Τ Τ Το το

παπί τόπι τάπα πίπα

πάπα, παπί

πίπα, τάπα, τόπι

το παπί

παπί	πίπα
πα πί	πί πα
π α π ί	π ί π α

παπί πιπα

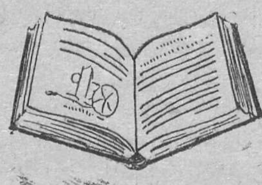
πα πα πι πι

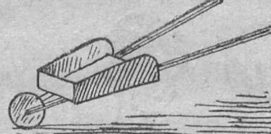
παπί πίπα

Το παπί.

Το παπι

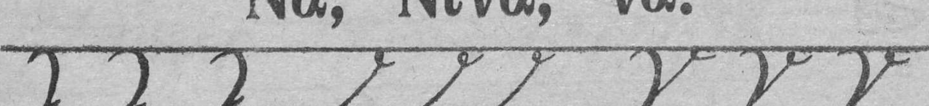

νά

νά

νά

Νά, Νίνα, νά.

να *ν*

Νάνι-νάνι.

Νάνι τιν

Ι Νίνα, ι Νόνα.
Νά, Νίνα.

νάνι Νίνα.

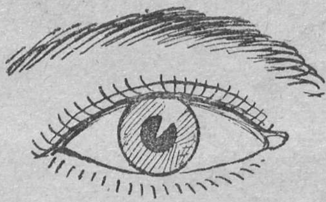
Πάνο, Νίνα.

Το παπί πίνι.

Πίνι το παπί.

Νά το παπί.

Πίνι το παπί

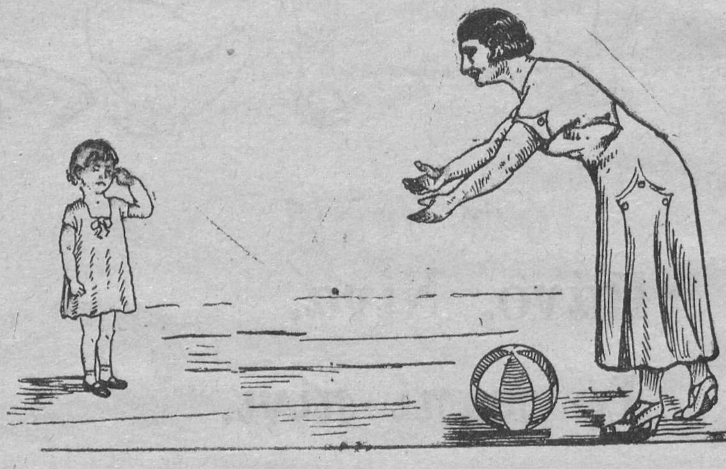
μάτι

μάτι

μά τι

μ ά τ ι

μάτι

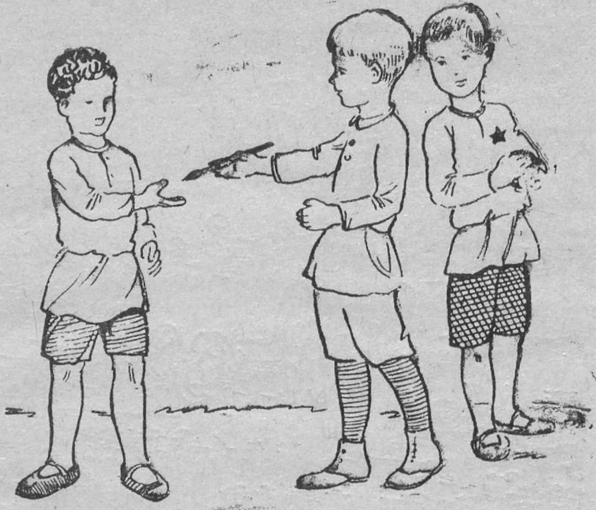

Μάνα, το μάτι.
Πονί το μάτι.

αααααα μ μ μ μ μ μ μ

το μάτι, ι μίτι

πένα

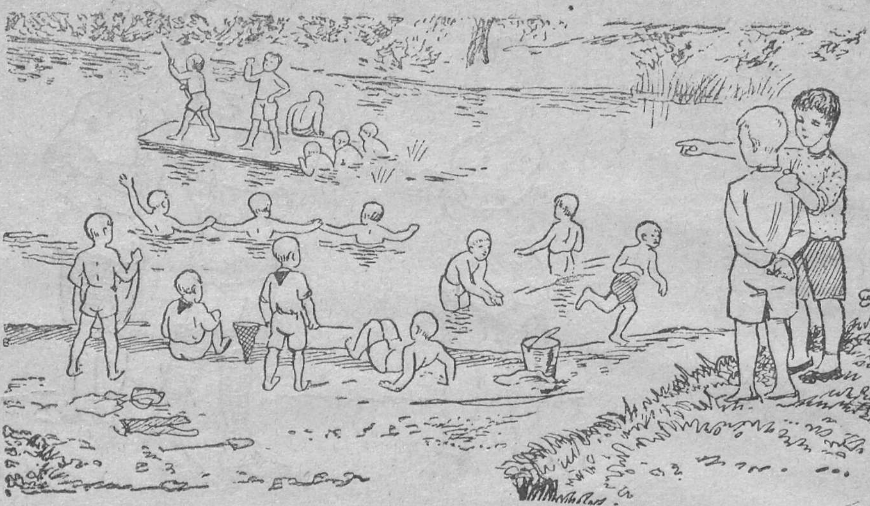
π έ ν α			
πέ		να	
π	έ	ν	α

Μία πένα.
Ενα τόπι.
Πάνο, νά τόπι.
Μίτο, νά πένα.

Εμένα τιν πένα.

Εμένα το τόπι

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Το ποτάμι

Ποτάμι.

Το ποτάμι.

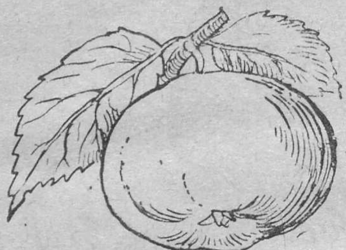
Πινί, νά το ποτάμι.

Πάμε, Πινί, ίπε ι Ανα.

Α — *να*

Νι — *να*

Νο — *να*

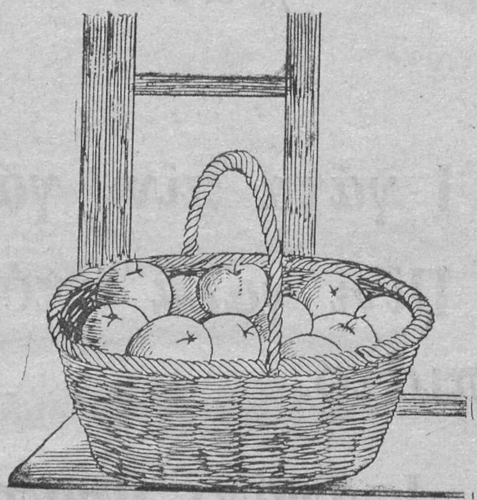

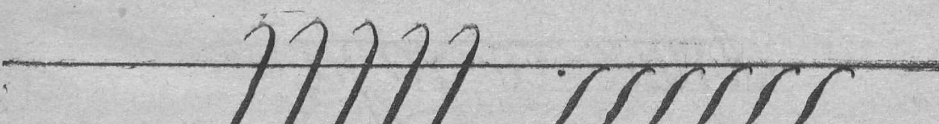
μίλο

μίλο			
μί		λο	
μ	ί	λ	ο

μίλο

Ενα μίλο.
Μίλο μέλι.
Ελα, Ελένι.
Νά, μίλα.
Πολά μίλα.

λ

Γάτα.

| γ ά τ α |

| γά | τα |

| γ | ά | τ | α |

Ι γάτα πίνι γάλα.

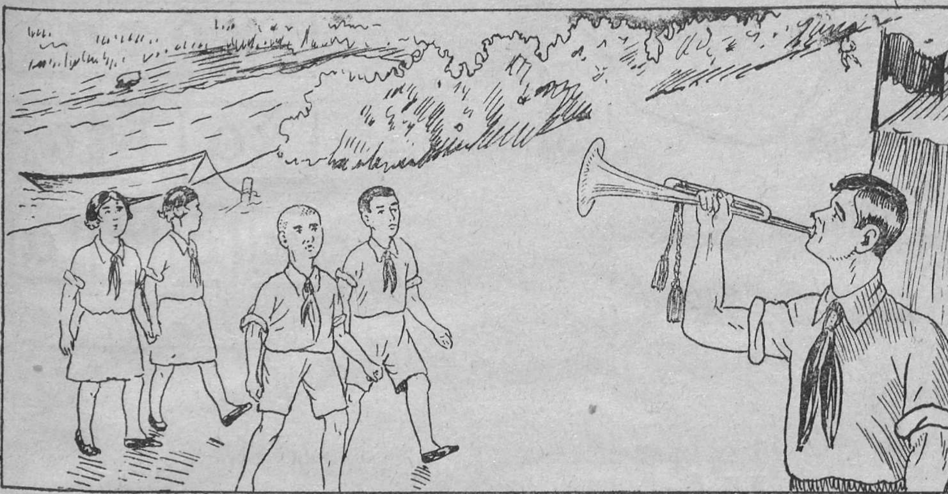
Πίνι γάλα από το πιάτο.

γάτα

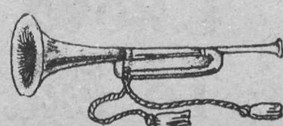
Ι Αγάπι αγαπά το γάλα.
Ι γάτα αγαπά το γάλα.

Αγαπώ το γάλα

γ

Τα, τα τα τα!

με τιν

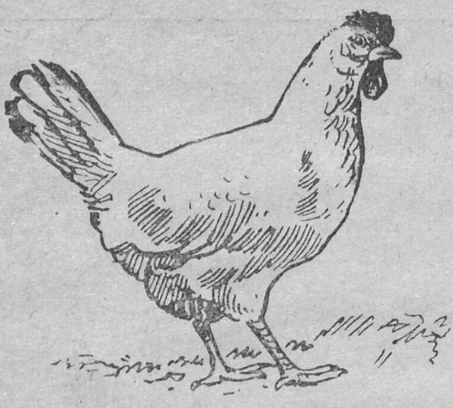
Ελάτε, ελάτε.

Ελα, Γαλίνι.

Ελα, Αγάπι.

Ελάτε όλι.

Ελάτε όλι!

κ ό τ α

κό	τα

κ	ό	τ	α

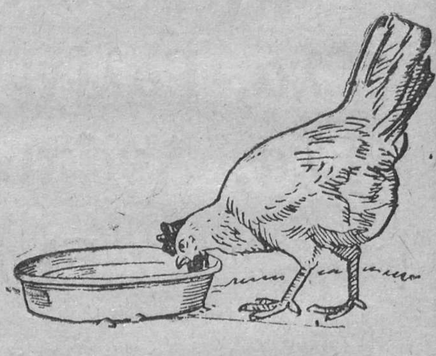
κότα

Κότα.

Ι κότα κα, κα, κα.
Ι κότα έκαμε ένα
Το έκαμε μεγάλο.
Ελα, έλα κίτα.

Ι κότα ωόν

ι κ   *κ*

| νερό |
| νε | ρό |
| ν | ε | ρ | ό |

νερο

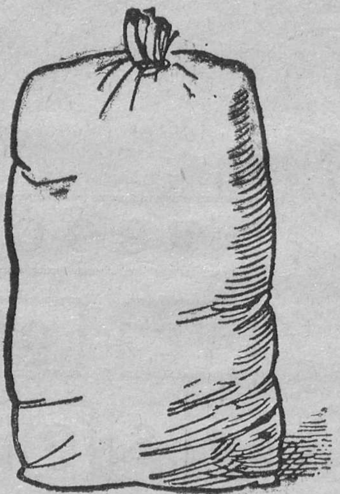
Νερό

Πολί νερό.
Νά ι Ρίνα.
Με το κανάτι.
Γεμάτο νερό.

Νερό από το ποτάμι.
Ρίνα, νά νερό.

Ρίνα, να νερό

ρ

ϛακί

ϛα κί

ϛ α κ ί

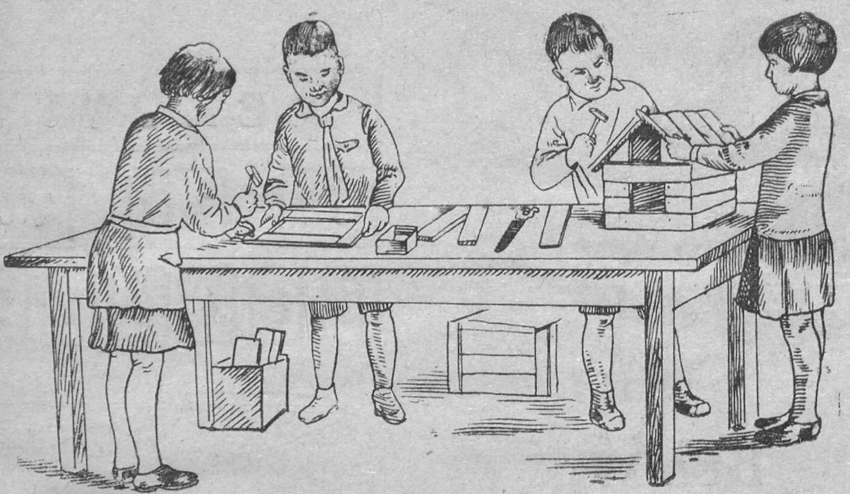
ϛακί

Σακί.

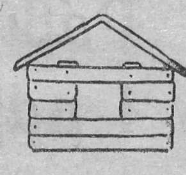
Σακί γεμάτο.
Γεμάτο ϛιτάϱι.
Οϱέο ϛιτάϱι.
Ο Τάκις πίϱε το ϛακί.
Ο Τάκις ϛικόνι το ϛακί.

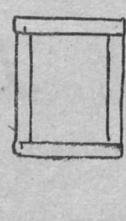
Ένα ϛακί

ϛ

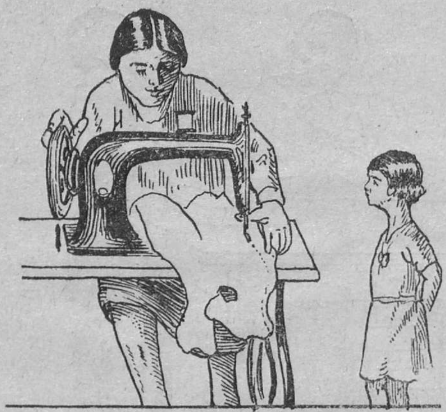

Ι Ιϱίνι ταϰ-ταϰ.
Ο Τάςος ταϰ-ταϰ.
Ο Τάςος ϰε ι Ιϱίνι ταϰ-ταϰ.

Ο Τάςος έϰανε

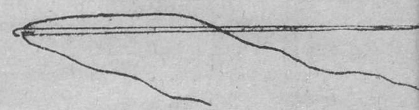
Ι Ιϱίνι έϰανε

Τάσος

Βελόνι

βελόνι					
βε	λό	νι			
β	ε	λ	ό	ν	ι

Βελόνι με ϱάμα.

βελόνι

Ι μάμα ϱάβι.

Ράβι καπέλο.

Ράβι καπέλο τιν Εβα.

Ι μάμα ϱάβι, ι Εβα τιν κιτά.

Ι μάμα ραβι

β

Ι Βάςο έπεςε.

Επεςε ϰε πόνεςε.

Πόνεςε ϰε ίπε.

Γαλίνι, Μάρο, έπεςα.

Ι Βάςο έπεςε

Ζιμάρι.

| ζ ι μ ά ρ ι |

| ζι | μά | ρι |

| ζ | ι | μ | ά | ρ | ι |

Το ζιμάρι.

ζιμάρι

Ι μάμα ζίμονε.

Ι Λίζα ζίτιζε ζιμάρι.

— Ζιμάρι, μάμα, ζιμάρι.

Ζιμάρι να ζιμόσο.

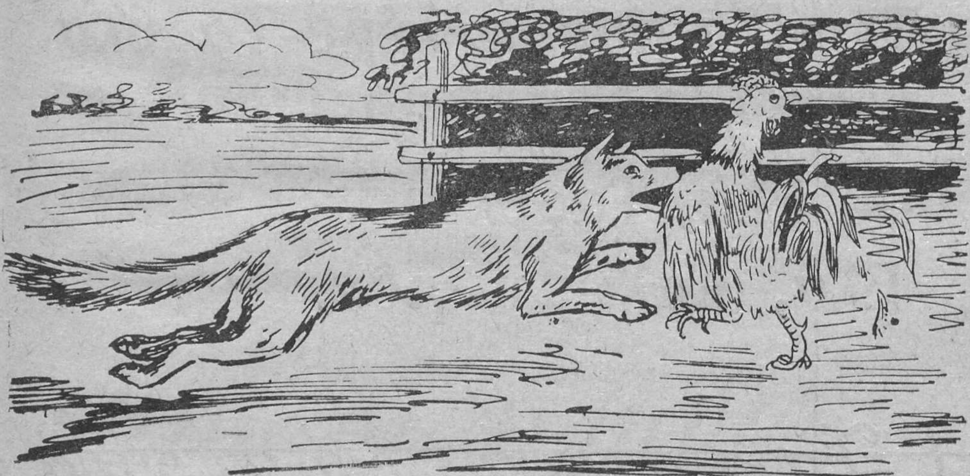
— Σόπα, Λίζα, ίπε ι μάμα.

Ζιμάρι, μάμα

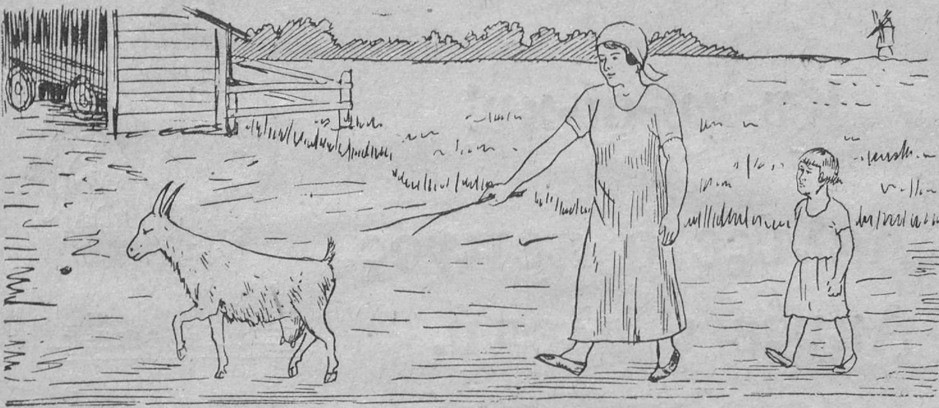
Κυ-κυ-ϱί-κυ!

Λαλύςε ο πετινός.
Ακυςε ι αλεπύ.
Σίμοςε ςιγά-ςιγά.
Βυτά τον πετινό.
Κε πάι κατά το βυνό.
Ι αλεπύ ίνε πονιϱό ζόο.

Ι πονιρί ι αλεπύ

Γίδα.

Ι Ζίνα αγαπά τι γίδα.
Ι γίδα δίνι καλό γάλα.
Τι γίδα-μας τι λέμε Ταςύλα.
Ι μάνα λέι:
— Ελα, Ταςύλα.
Ελα, καλί-μυ γίδα.

Ι Ζίνα αγαπά πολί τι γίδα

δ

| κύ | κ | λα |
| κύ | κλα |

Κύκλα.

Ι Λίζα ίνε μικρί.

Ι μάμα έλυζε τι Λίζα.

Ι Λίζα έλυζε τιν κύκλα.

Ι κύκλα έπεσε κάτο.

— Μάμα, δόσε τιν κύκλα.

Ι μάμα έδοσε τιν κύκλα.

Λύζε, Λίζα, τιν κύκλα.

Ι Λίζα με ι μαμα

Λίζα, λύζε τιν κύκλα

Το καλάθι.

Ι μιτέρα έλεγε:

— Θομά, Θιμία κε Αθινά.

Ελάτε εδό.

Θα ςας δόςο μίλα.

Ο καθένας θα πάρι από διό.

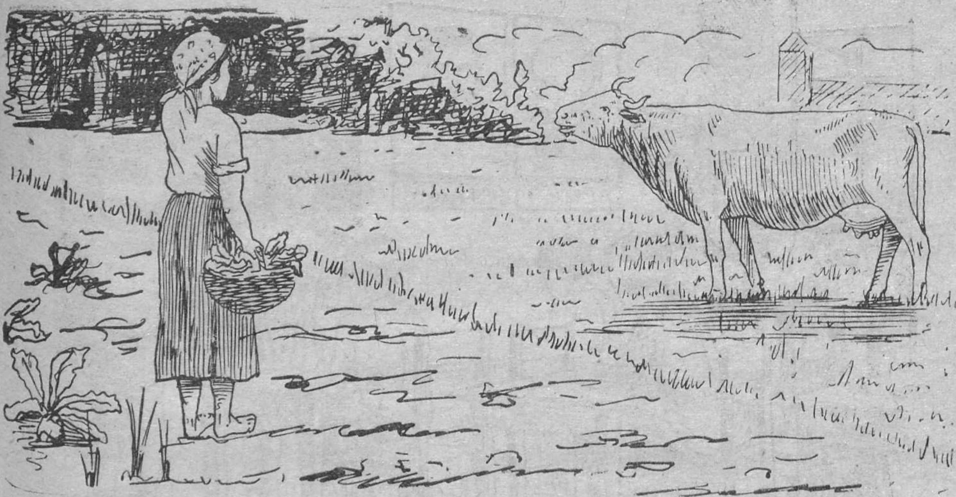
— Εγό θέλο παραπάνο.

Ιπε ι Αθινά.

— Θα ςυ δόςο.

Ιπε ι μιτέρα.

ϑ

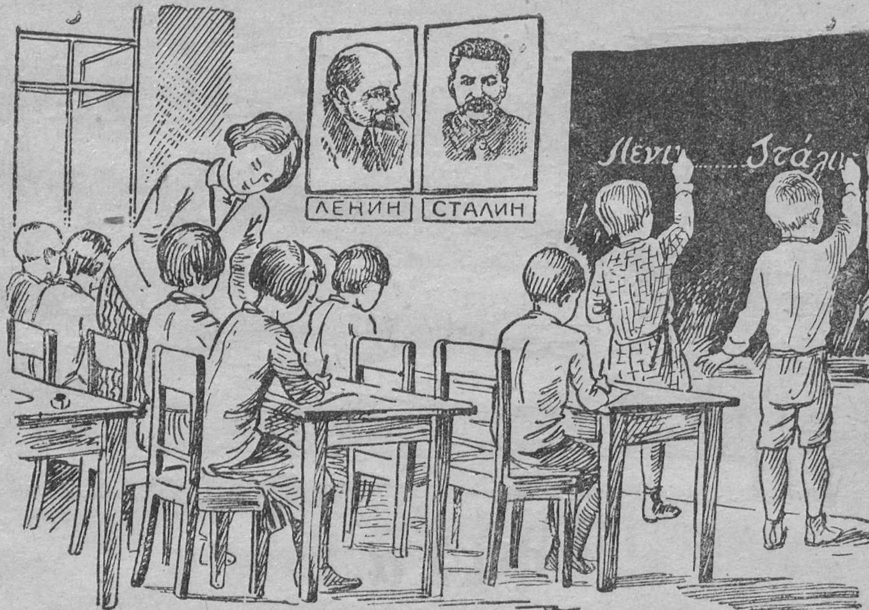

Φίλα.

Ι αγελάδα φονάζι.
Θέλι να φάι.
Ακυςε τις φονές ι Σοφία.
Γέμιςε ένα καλάθι φίλα.
Τα έδοςε τιν αγελάδα.
Εκίνι τα έφαγε με όρεκςι.
Ιςτερα ςίκοςε το κεφάλι.
Ιθελε να πι: Θέλο κε
άλα φίλα.

φ

Γέμισε ένα καλάθι φίλα

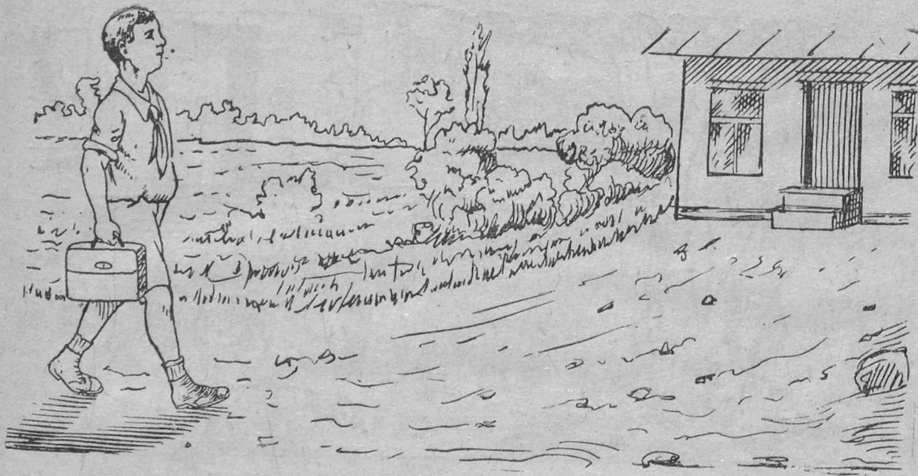
Ι Ελπίδα κε ο Αλκις γράφυνε ςτον πίνακα.

Ι Ελπίδα γράφι: *Λένιν*

Ο Αλκις γράφι: *Στάλιν*

Ι μαθιτές όλι γράφυνε:

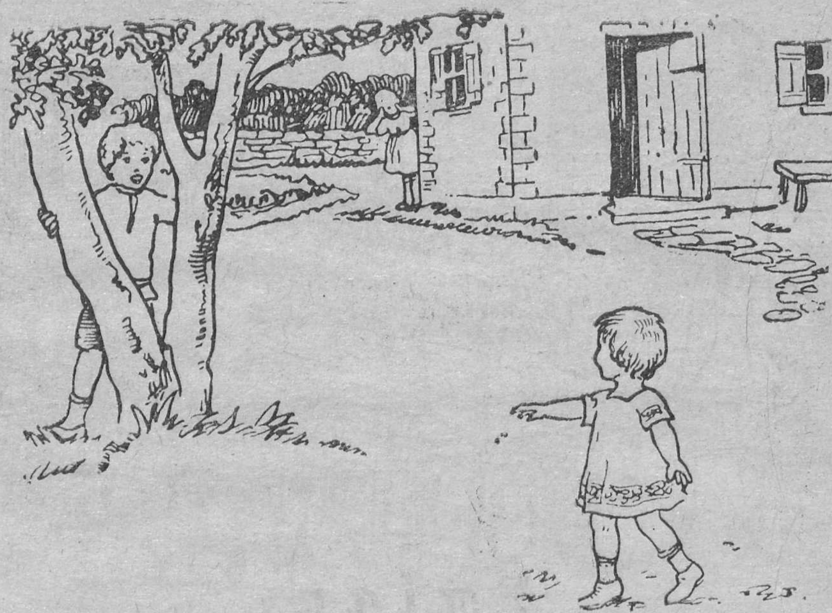
Λένιν κε Στάλιν

Σπίτι.

Ο Νίκος μαθένι.
Ο Νίκος ίνε μαθιτίς.
Τόρα γιρίζι από το μάθιμα.
Πιγένι ςτο ςπίτι.
Το ςπίτι ίνε ςιμά.

Πάμε ςτο ςπίτι

«Κ ύ ϰ υ!»

«Κύϰυ!» αϰύετε μιά φονί πίςο από το ϰαλίβι.

Ι Βάςο τϱάβιϰςε ϰατά το ϰαλίβι.

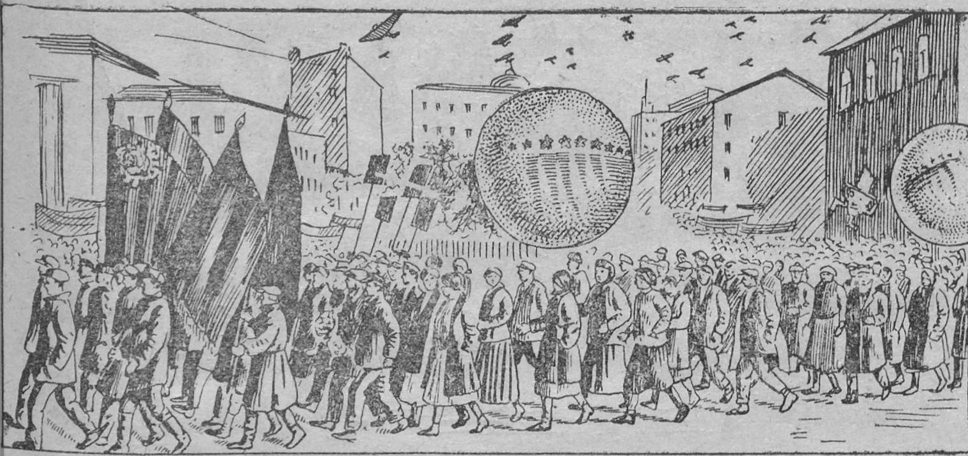
«Κύϰυ!» άϰυςε τότε μιά φονί πίςο από τιν ϰαϱιδιά.

Ι Βάςο τϱάβιϰςε ϰατά τιν ϰαϱιδιά.

«Κύϰυ!» από τιν ϰαϱιδιά.

«Κύϰυ!» από το ϰαλίβι.

Πύ να τϱέϰςι ι Βάςο;

Ι κόκινι γιορτί.

Ενα δίο, ένα δίο,
Αςτε τόρα το βιβλίο,
Κε εμπάτε ςτι γραμί
Ολι έκςο ςτιν αβλί.
Πάνο, ίςια το κεφάλι,
Εχυμε γιορτί μεγάλι,
Κε ας φονάκςυμε μαξί
Ζίτο ι κόκινι γιορτί!

Ζίτο ι κόκινι γιορτί!

Α μ π έ λ ι.

Νά το αμπέλι.
Πάμε ςτο αμπέλι.
Πάμε να φάμε.
Ορέα ςταφίλια.
Γλικά ςταφίλια.
Σταφίλια ςα μέλι.
Ας μπύμε ςτο αμπέλι.

Π α ζ ά ϱ ι.

Νά το παζάϱι.
Ι μιτέϱα αγόϱαςε πςάϱι.
Ο πατέϱας αγόϱαςε όϱνιϑα.
Ι ϑία αγόϱαςε κϱομίδια.
Ο Δίμος αγόϱαςε πανοφόϱι.
Ι Ζίνα αγόϱαςε ςαπύνι.

κρομι·· πςα·· όρνι···

Λάχανο.

Ο λαχανόκιπος.

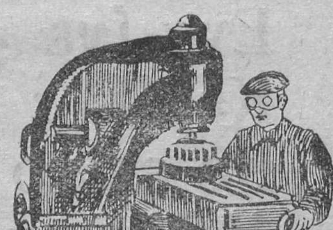
Ο πατέρας ίνε κολχόζνικος.
Ι χορικί όλι έγιναν κολχόζνικι.
Κάθε κολχόζνικος έχι λαχανόκιπο.
Στο λαχανόκιπο έχυνε λογίς-λογίς λαχανικά.
Αλα τα τρόνε φρέσκα το καλοκέρι.
Αλα τα αλατίζυνε γιά το χιμόνα.

Ο πατέρας ίνε κολχόζνικος

Φ ά μ π ρ ι κ α. | Φά | μπρι | κα |

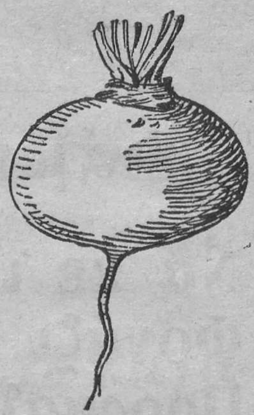
Νά κε ι φάμπρικα.
Φονάζι ι ςιρίνα.
Προςκαλί ςτι δυλιά.
Ολυς τυς εργάτες.
Κερός νά πάνε.
Νά κε ι μιχανί.
Ο υντάρνικος εκί
κοντά.

Βράζι ι δυλια

Ενίγματα.

1

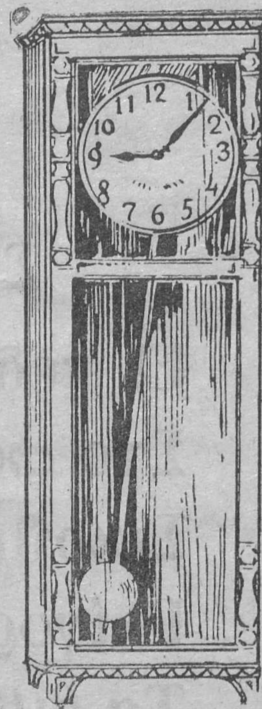

Αςπρο ίνε,
Τιρί δεν ίνε.
Υρά έχι,
Ποντικός δεν ίνε.

2

Ενα ίνε
Κε όλυς ντίνι,
Κε εκίνο
Μένι γιμνό.

Το ρολόι χτιπά οχτό φορές.

Ινε όρα οχτό. Ενέα αρχίζυν τα μαθίματα.

Κανίς δεν πρέπι να αργίςι.

Ο Σπίρος κιμάτε ακόμα. Δεν ακύι το ρολόι.

Ι μάνα-τυ τυ λέι:

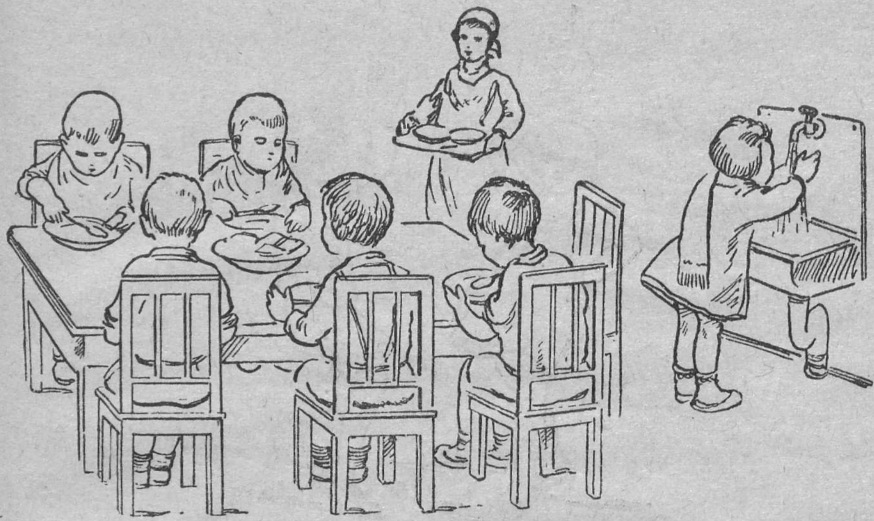
— Σπίρο, κερός πιά να ςικοθίς.

Ο Σπίρος ςικόνετε κε πάι ςτο ςκολιό.

Στο ςκολιό.

Ε! πεδάκια, ίνε όρα
Στο ςκολιό να πάτε τόρα.
Σικοθίτε κε ντιθίτε,
Γλίγορα ετιμαςτίτε,
Τα βιβλία-ςας ςτο χέρι,
Το ςκολιό ςας περιμένι.

Στο ςκολιο να πάτε όρα

Γιάςλι.

Ο πάπας ςτι δυλιά.

Ι μάμα ςτι δυλιά.

— Εςί, Νίκο, πύ πας;

— Στο γιάςλι.

Τα πεδιά γίρο ςτο τραπέζι.

Τα πεδιά κάθιςαν ςτο τραπέζι.

Κάθιςε κε ο Νίκος.

Τα πεδιά τρόνε ςύπα κε πιλάφι.

Διάλιμα.

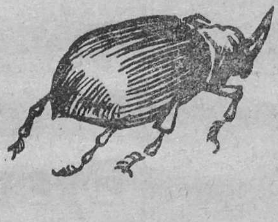
Χόπα,χόπα, χόπα λα,
Ο χορός καλά κρατά.
Σαν τι Μάρο, τι Σοφία
Δεν χορέβι άλι καμία.

Χόπα, χόπα, χόπα λα,
Το διάλιμα περνά.
Το κυδύνι-μας χτιπά,
Κε το μάθιμα αρχινά.

Χινόπορο.

Ιρθε το χινόπορο.
Τα φίλα πέφτυνε μαραμένα.
Χάθικαν τα κυνύπια κε ι μίγες.

Χάθικαν κε τα σκαθάρια.

Γιμνά τα χοράφια
Ιγρί ι γι·
Βρέχι· όλο βρέχι·
Ι μέρες μικρένυν.
Πότε γίνοντε αφτά;

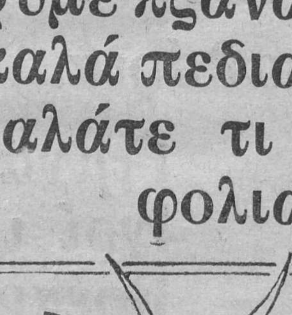
Χάθικαν ι μίγες

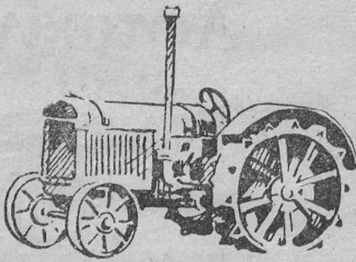

Τα χελιδόνια.

Εχετε γιά, έχετε γιά
Κεϱόςμας πιάναπάμε.
Μι μας χαλάτε τι
φολιά.
Τιν άνιϰςι τα λύλυδα
Εμίςϑαφέϱυμε ϰςανά.
Εχετε γιά ϰαλά πεδιά.
Μι μας χαλάτε τι
φολιά.

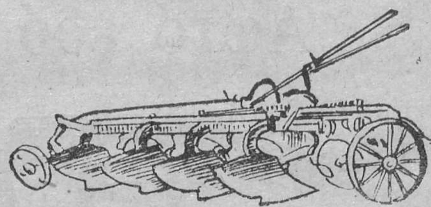

Ι μιχανές ςτο κολχόζ.

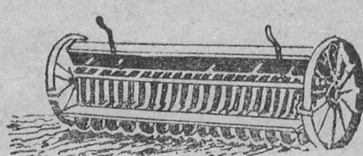
Το τράκτορο.

Τί κάνι το τράκτορο;

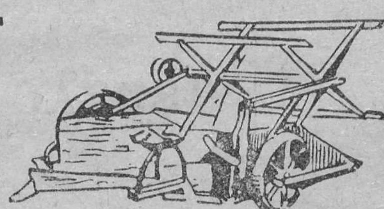
Το αλέτρι.

Με το αλέτρι...

Ι ςπαρτικί μιχανί.

Με τι ςπαρτικί μιχανί...

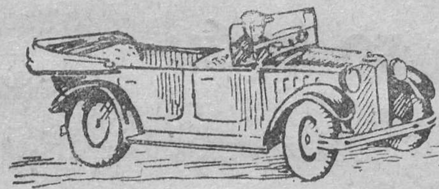
Ι θεριςτικί μιχανί.

Με τι θεριςτικί μιχανί...

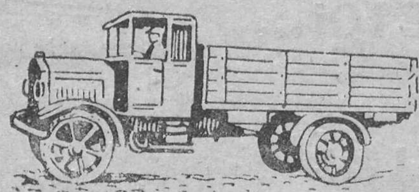
Τα κολχόζ έχουνε μιχανές

Νά τα αφτοκίνιτα.

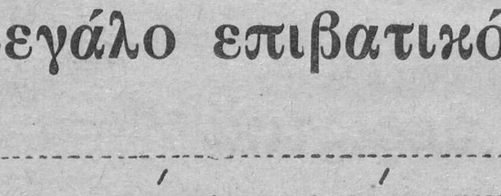
Αφτοκίνιτο επιβατικό.

Αφτό εδό ίνε φορτιγό.

Κε αφτό ίνε

μεγάλο επιβατικό.

Τα αφτοκίνιτα ίνε λογίς λογιών

Τα οχτοβρόπυλα.

Κε το ταμπύρλο ας βαρά
Πιό δινατά γιά να ακυςτί.
Ιν' τυ ταμπύρλυ ι φονί,
Πυ ςτι γιορτί μας προςκαλί.

Σιμεοφόρε πιό πςιλά
Σίκοςε τι ςιμέα,
Ι πιονιέρι-μας να ιδύν
Τι βάρδια-τυς τι νέα.

Τα οχτο βρόπυλα ίνε
ι βάρδια τον πιονιερον.

Αντιγέι, απχάζι, ατζάρι.

Γίρο από το Κρασνοντάρ ζύνε
πολί αντιγέι. Γίρο από το Σο-
χύμ ίνε τα χοριά τον απχάζον
Γίρο από το Βατύμ ζυν
ατζάρι.

Αγράματι κε φτοχί ίταν όλ
αφτί ςτα τςαρικά χρόνια. Τ
χόματα τα ίχαν ι πλύςιι. Ι φτο-
χί μαβροζύςαν.

Αλι ζοί ζύνε τόρα όλι αφτ
ςτα ςοβιετικά χρόνια. Ι φτοχ
χορικί έγιναν έφπορι κολχό-
ζνικι.

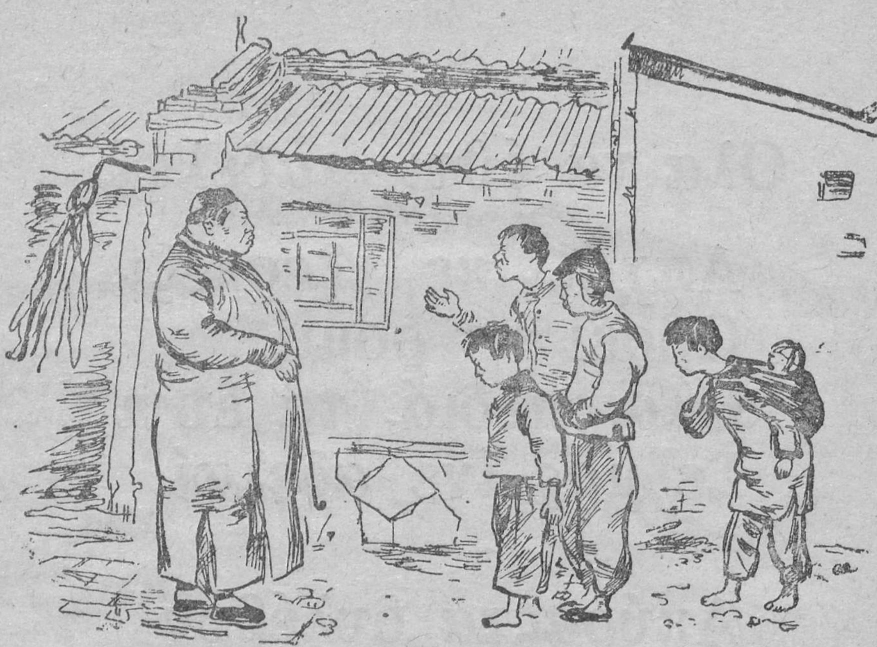
Σπυδάζυν όλι: γινέκες, άν-
τρες κε πεδιά.

Ολα τα έθνι—αδελφί.

Απχάζι κε τζερκέζι,
Οβρέι κε ρομιί,
Ολα, πεδιά, τα έθνι
Σε μας ίνε αδελφί.

Ακύραςτα δυλέβυν
Με ζίλο, με χαρά
Να χτίςυν κε να ζίςυν
Σοςιαλιςτικά.

Ι σοσιαλιστικί χόρα ίνε πατρίδα όλων των εργαζομένων!

Κινέζι.

Ι κινέζι ζύνε ςτιν Κίνα.
Ι Κίνα ίνε μιά μακρινί χόρα.
Ενα μέρος-τις έγινε ςοβιετικό.
Το μεγαλίτερο όμος μέρος-τις το έχυνε ι μπυρζυάδες.
Ι κινέζι δυλεφτάδες πολεμύνε γιά τι ςοβιετικί κιβέρνιςι.
Τυς βοιθύνε ς' αφτό ι πιονιέρι κε τα οχτοβρόπυλα.

Ζιτο ι σοβιετικι Κίνα

Ο χερετιζμός-μας.

Εργατόπεδα τυ κόζμυ,
Πΰςτε από μας μακριά,
Καρδιακά ςας χερετΰνε
Τα ςοβιετικά πεδιά.

Εργατόπεδα τυ κόζμυ:
Ανκλι, γάλι, γερμανί,
Ινδιάνι κε ιςπανί
Νέγρι, γιαπονέζι
Τΰρκι κε κινέζι
Χερετΰν εςάς θερμά
Τυ Οχτόβρι τα πεδιά.

Χιμόνας.

Χιμόνας. Πέφτι χιόνι. Ι ςτέγες τον ςπιτιόν χιονιςμένες. Χιονιςμένα τα δέντρα. Χιονιςμένι ι αβλί. Χιονιςμένι ι δρόμι. Ολα γίρο-γίρο τα ςκέπαςε άςπρο ςεντόνι. Τα πεδιά τρέχυνε ςτυς δρόμυς. Αλα ρίχνυνε χιονιές. Αλα κάνυνε χιονάνθροπο. Αλα τρέχυνε με τα χιονοπέδιλα.

Κε το χιόνι πέφτι, πέφτι.

Το χιόνι πεφτι

Χιμόνας.

Κερός πὄπεςαν τα φίλα,
Τα κλαδιά θρινύν γιμνά.
Κάνι κρίο, πέφτι χιόνι.
κι όλα γίρο ίνε λεφκά.

Τα πυλάκια τρομαγμένα
Σἄλυς τόπυς, τα καιμένα,
Πριν να έρθι ι παγονιά
Παν να βρυν ζεςτί φολιά.

Ήρθε ο χιμόνας

Πός ζύνε ι εςκιμόι.

Αφτί ίνε ι εςκιμόι.
Ζύνε ςε κρία μέρι.
Ο χιμόνας εκί βαςτά πολί.
Το καλοκέρι λίγο.
Εκί κάνι δινατό κρίο κε ο χιμόνας βαςτά πολί.
Εκί το χιμόνα ίλιο δεν έχι.
Τα ςπίτια τον εςκιμόον ίνε φτιαζμένα από χιόνι.
Το καλοκέρι έχυν τςαντίρια από δέρματα ζόον.
Ι εςκιμόι ζέβγυνε ςτα αμάκςιατυς ςκιλιά.

Ι εςκιμοι ζυνε
ςε κρία μέρι

Ο Λένιν.

Δεν κςεχνύν ποτέ το Λένιν
Τυ Οχτόβρι τα πεδιά,
Ινε αφτά πυ τον φιλάνε
Βαθιά μέςα ςτιν καρδιά.

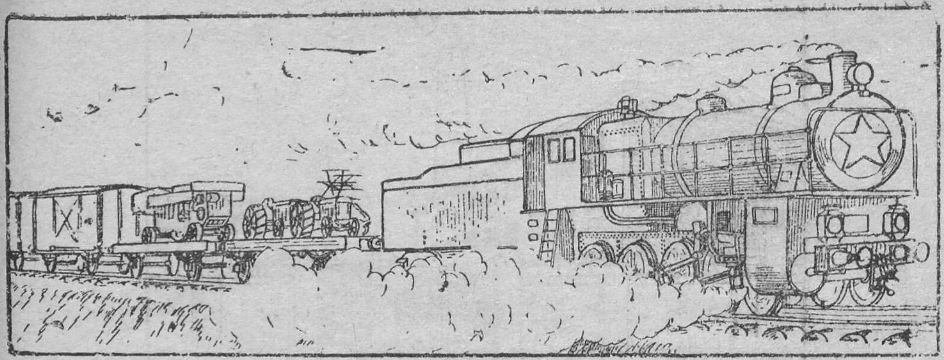
Δεν επέθανε ο Λένιν
Στις καρδιές-μας πάντα ζι,
Απ' το κόμα-τυ περιμένι
Λεφτεριά όλι ι γι.

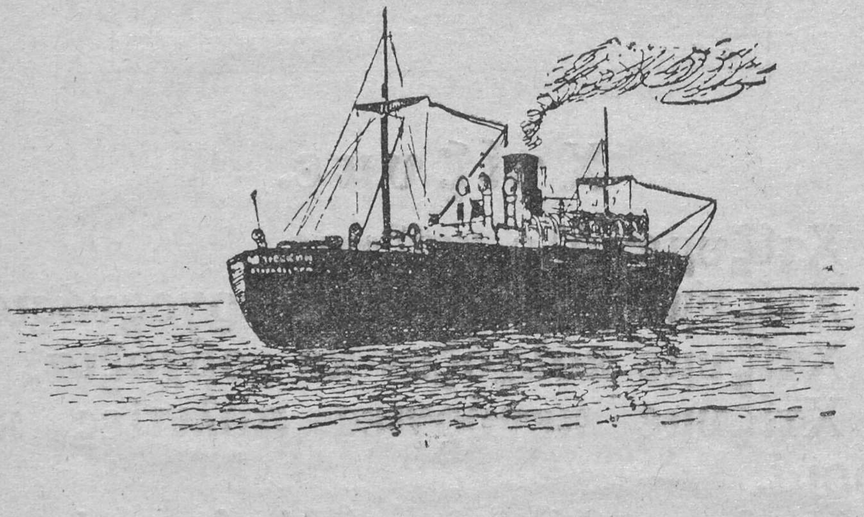

Ο Στάλιν.

Μικρί μεγάλι κε τρανί,
Παντύ, παντύ ς' όλι τι γι
Το όνομά-ςυ ςαν ακύν
Κε τι μορφί-ςυ ςαν ιδύν
Αμέςος ςε γνορίζυν.

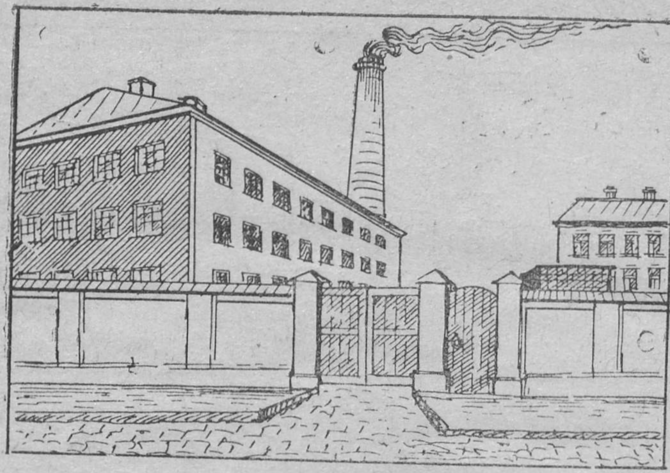
Σ' όλο τον κόζμο πιό γνοςτός
Τον εργατόν ο πιό τρανός
Αγαπιμένος αρχιγός
Ο Στάλιν ο μπολςεβικός.

Τα βαπόρια κε τα τρένα.

Τα βαπόρια κε τα τρένα
Κάθε μέρα φορτομένα
Φέρνυν πράματα πολά
Κε απ' όλα τα καλά.
Απ' τις πόλις ςτα χοριά
Κε γιρίζυνε κςανά
Φορτομένα απ' τα χοριά.

Χτίζυμε.

Χτίζυμε· όλο χτίζυμε.

Χτίζυμε φάμπρικες κε εργοςτάςια.

Χτίζυμε κολχόζια κε ςοβχόζια.

Χτίζυμε κενύργιες πολιτίες κε χοριά.

Χτίζυμε θέατρα, ςκολιά κε κίπυς.

Ολο χτίζυμε!

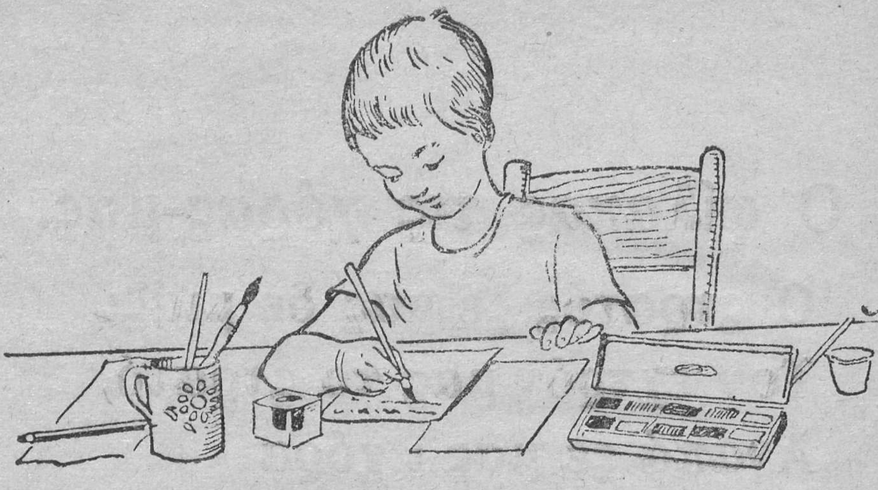
Ολα όςα χτίζυμε ίνε γιά τυς δυλεφτάδες!

Ετςι, όπος χτίζυμε εμίς, δε χτίζυνε ςε καμιά άλι χόρα τυ κόζμυ.

Ο φίλακας τις χόρας-μας.

Ο ςτρατός ςε μας δε μιάζι
Τον εχτρόν-μας το ςτρατό,
Αγαπά ςε μας ι χόρα
Τον πιςτό-τις το φρουρό.
Ινε ο Κόκινος ςτρατός-μας
Το καμάρι-μας αφτός
Ινε ο τρόμος τον εχτρόν-μας,
Γιά μας φίλακας πιςτός.

Κόκινος ςτρατός

Ι Ελι έμαθε να γράφι κε να διαβάζι.

Ι Ελι έμαθε πιά να διαβάζι κε να γράφι. Διαβάζι τα γράματα, πυ ςτέλνι ο κραςνοαρμέος αδελφός-τις. Κε κάνι απάντιςι. Νά τί έγραπςε ςίμερα:

Α δ ε λ φ ά κ ι-μ υ!

Εγό εμεγάλοςα. Εμαθα να διαβάζο κε να γράφο. Εμαθα τραγύδια. Κςέρο να ζογραφίζο το ςφιρί κε το δρεπάνι.

Σε φιλό γλικά, αδελφάκι-μυ.

Ελι Καπνά.

Το τραγούδι-μας.

Το βιβλίο φίλο
Εκανα πιςτό,
Το κοντίλι όπλο
Οπλο αγαπιτό.

Γράφο κε διαβάζο,
Κε ιχνογραφό
Κε ςτιν όρα πάντα
Ιμε ςτο ςκολιό.

Πρότος ςτα πεγνίδια
Πρότος ςτο χορό
Κε απ' όλυς πρότος
Ιμε ςτο ςκολιό.

Α α	Β β	Γ γ	Δ δ
Ε ε	Ζ ζ	Θ ϑ	Ι ι
Κ ϰ	Λ λ	Μ μ	Ν ν
Ο ο	Π π	Ρ ϱ	Σ ς
Τ τ	Υ υ	Φ φ	Χ χ

Цена 45 коп.
Τιμή 45 καπ.

К. Х. КАНОНИДИ

БУКВАРЬ

На греческом языке

Издание 2-е

Главный редактор Х. КАЧАЛОВ Техред У. ГРИГОРИАДИ

Сдано в набор 4/IX 1936 г.
Издание № 246
Формат бумаги 72×108 1/16
Тираж 6000+90

Подпис. в печ. 7/IX 1936 г.
Уполкрайлит Л—120
Об'ем печ. 4 п. л.
Заказ № 1248

Склад издания: Ростов н-д, Московская 53 КНИГОЦЕНТР.

Типография „Коммунистис" ст. Крымская 1936 г.